

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. J. Ch.** správcu konkurznej podstaty úpadcu **P. D. U. A.** so sídlom vo V., zastúpeného JUDr. N. K., advokátom v N., proti žalovanému **R. D. R.** so sídlom v R., **o určenie, že neboli splnené podmienky na vydanie osvedčenia notárskou zápisnicou o vydržaní vlastníctva k nehnuteľnostiam**, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 7 C 115/2006, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 9. októbra 2008 sp. zn. 9Co139/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Nitra (súd prvého stupňa) rozsudkom z 27. marca 2008 č. k. 7 C 115/2006-62 zamietol návrh žalobcu na určenie, že neboli splnené podmienky na vydanie osvedčenia notárskou zápisnicou N X. Nz X. o vydržaní vlastníctva k nehnuteľnostiam v kat. úz. P. podľa LV č. X. vedeným ako zastavaná plocha pod stavbou parc. č. X. o výmere 220 m², záhrada parc. č. X. o výmere 237 m² a dom s. č. X. na parc. č. X.; zároveň uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 3 441 Sk. V odôvodnení rozsudku uviedol, že na požadovanom určení nie je daný naliehavý právny záujem podľa § 80 písm. c/ O. s. p., nakoľko aj v prípade vyhovenia návrhu žalobcu by nebol odstránený stav právnej neistoty žalobcu, ale by došlo len k obnoveniu vlastníckeho práva predmetných nehnuteľností v prospech subjektu od žalobcu odlišného. Súd prvého stupňa poukázal aj na to, že žalobca sa mohol domáhať, ale tak neučinil, určenia vlastníckeho práva k predmetným

nehnutelnostiam; v tejto spojitosti zdôraznil, že takýto žalobný návrh (o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam) by bol spôsobilý privodiť zmenu v právnom postavení žalobcu a tak odstrániť stav jeho právnej neistoty. Výrok o trovách konania odôvodnil aplikáciou § 142 ods. 1 O. s. p.

Krajský súd v Nitre (odvolací súd) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 9. októbra 2008 sp. zn. 9 Co139/2008 potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa (§219 O. s. p.) a uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania 1 655 Sk. Svoje rozhodnutie vo veci samej odôvodnil zhodným právnym názorom, aký zaujal súd prvého stupňa, t. j. že u žalobcu nie je daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení, nakoľko na základe navrhovaného určenia by k zmene v právnom postavení žalobcu nedošlo.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil jednak tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 písm. d/ a f/ O. s. p., a ďalej tým, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a napokon aj tým, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 237 písm. d/ O. s. p., t. j. že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie žalobca bližšie neodôvodnil. Naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 237 písm. f/ O. s. p., t.j. že postupom súdu bola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom, nachádzal žalobca v tom, že predvolanie na pojednávanie pred odvolacím súdom, nebolo doručené a odvolací súd tak konal bez žalobcu a jeho právneho zástupcu. Podľa žalobcu v tomto konaní konal miestne nepríslušný súd, nakoľko príslušnosť súdu mala byť daná podľa § 88 ods. 1 písm. j/ O. s. p., t. j. namiesto všeobecného súdu žalovaného mal byť na konanie príslušný súd, na ktorom sa vykonáva konkurz alebo vyrovnanie, ak ide o spory nimi vyvolané s výnimkou sporov o vypořádanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Žalobca tiež namietal chybné a neúplné hodnotenie dôkazov. Preukázanie naplnenia dovolacieho dôvodu spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení veci odôvodňoval žalobca aj poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. mája 2006 sp. zn. 4 Sž-o-KS 19/2005.

Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§243a ods. 1 O. s. p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom, pretože právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu možno napadnúť dovolaním len vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods.1 O. s. p.).

V prejednávanej veci rozhodol odvolací súd rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 ods. 1 O. s. p., platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok. Ak dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, je prípustné dovolanie len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O. s. p.). Dovolanie je tiež prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O. s. p.). Žalobcom napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky ani jedného z uvedených rozsudkov, pretože ním bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, pričom odvolací súd vo výrokovej časti nevyslovil prípustnosť dovolania a napadnutému rozsudku odvolacieho súdu nepredchádzalo rozhodnutie dovolacieho súdu, od právneho názoru ktorého sa odvolací súd preto ani nemohol odchyliť.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O. s. p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté vadou vymenovanou v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. (t. j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré môžu začať len na návrh, prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným). Dovolací súd dospel k záveru, že konanie odvolacieho súdu a jeho rozhodnutie žiadnou z vymenovaných väd (a teda ani žiadnou z týchto väd namietaných žalobcom) nie je postihnuté.

Žalobcom tvrdený - bližšie ale nekonkretizovaný, resp. nevysvetlený - dovolací dôvod podľa § 237 písm. d/ O. s. p., t. j. že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, dovolací súd považuje za neopodstatnený (nenaplnený). Podľa obsahu spisu, tam sa nachádzajúcich listín (č. l. 70 až 73 spisu), je zjavné, že v konaní na Krajskom súde v Bratislave vedenom pod sp. zn. 6 Cbi 23/2007 išlo o určenie, že nehnuteľnosti patria do konkurznej podstaty žalobcu (uvedené konanie bolo začaté až 23. mája 2007, teda neskôr ako konanie vedené pred Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 7 C 115/2006, ktoré začalo 13. júna 2006), t. j. že tieto konania nemajú totožný predmet rozhodovania. Preto tu (bez zreteľa na už uvedený časový aspekt, ktorý by inak vylučoval námietku žalobcu o litispendencii – „že v tej istej veci sa už prv začalo konanie“) nemôže ísť o situáciu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie. Pre netotožný predmet rozhodovania aj účastníkov konania o uvedenú vadu nemohlo ísť ani vo vzťahu ku konaniu a rozhodovaniu vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia Katastrálnemu úradu v Bratislave, ktorá vec bola vedená na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 4 Sp 3/2004 a kde rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd rozsudkom z 30. mája 2006 sp. zn. 4 SŽ-o-KS 19/2005.

S ohľadom na žalobcom namietaný dovolací dôvod podľa § 237 písm. f/ O. s. p., t. j. že mu mala byť odňatá možnosť konať pred súdom a to nedoručením predvolania na pojednávanie pred odvolací súdom, dovolací súd ustálil, že tvrdeniu o nedoručení takéhoto predvolania chýba opodstatnenie (nezodpovedá skutočnosti), pretože v súdnom spise sa nachádza spoľahlivý dokaz (§ 45 ods.2 O. s. p.) a to k č. l. 87 spisu pripnutá doručka preukazujúca, že predvolanie na pojednávanie odvolacieho súdu vytýčené na 9. októbra 2008 bolo právnenému zástupcovi žalobcu - advokátovi JUDr. N. K. doručené 28. júla 2008, čo tento advokát potvrdil vlastnoručným podpisom na doručke.

Námietka žalobcu o výlučnej príslušnosti súdu v tejto právnej veci podľa § 88 ods.1 písm. j/ O. s. p. (v znení účinnom ku dňu podania žaloby) nie je tiež opodstatnená, keďže daný spor nebol vyvolaný konkurzom. Dovolací súd iba pre úplnosť dáva do pozornosti aj stanovisko obchodného kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. marca 1999, sp. zn. Obpj 1/99 (R 33/1999) s právnou vetou: „Na prejednanie sporu o určenie vlastníctva k hnutelným a nehnuteľným veciam, ktoré sú zapísané v konkurznej podstate úpadcu, je vecne príslušný okresný súd, pretože nejde o spor vyvolaný konkurzom, bez ohľadu na to, či je žalovaný správca alebo úpadca“. V dôvodoch tohto stanoviska sa uviedlo: „Pri posudzovaní

otázky, či je daná príslušnosť súdu podľa § 9 ods. 1 alebo § 9 ods. 4 písm. a/ O. s. p., treba vychádzať z obsahu sporu. Ak ide o spor, ktorého obsahom je určenie vlastníctva k veciam zapísaných v konkurznej podstate, možno sa domáhať pozitívneho alebo negatívneho určenia právneho vzťahu, ak je na tom naliehavý právny záujem [§ 80 písm. c/ O. s. p.]. Ide o spor, ktorý môže viesť konkurzný úpadca, alebo ktorý by mohol byť vedený aj proti úpadcovi ako žalovanému i keby nebol vyhlásený konkurz. Takýto spor nemožno pokladať za spor vyvolaný konkurzným konaním. Ust. § 19 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. nevyklučuje, aby sa žalobca nedomáhal na okresnom súde určenia vlastníctva. Predmet konania podľa takejto žaloby je iný a iné budú aj účinky rozhodnutia, ktoré z toho vyplynú. Na prejednanie uvedeného sporu je teda vecne príslušný okresný súd (§ 9 ods. 1 O. s. p.)“.

Žalobca dovolanie odôvodnil aj tvrdením, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), namietajúc chybné a neúplné hodnotenie dôkazov; ako ďalší dôvod uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

Inou vadou konania (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), na ktorú musí dovolací súd prihliadnuť aj vtedy, ak nie je v dovolaní namietaná, je procesná vada, ktorá na rozdiel od vád taxatívne vymenovaných v § 237 O. s. p. nezakladá zmatečnosť rozhodnutia. Jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, ktorej základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní.

Z hľadiska dovolateľom tvrdenej existencie tzv. inej vady konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. treba uviesť, že dovolací súd môže pristúpiť k posúdeniu opodstatnenosti tvrdenia o tomto dovolacom dôvode až vtedy, keď je dovolanie z určitého zákonného dôvodu prípustné (o tento prípad ale v prejednávanej veci nejde). Vada tejto povahy je síce relevantným dovolacím dôvodom, ktorý možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní, sama osebe (i keby k nej skutočne došlo) ale prípustnosť dovolania nezakladá. Či už teda konanie, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, bolo alebo nebolo postihnuté procesnou vadou v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. (poznámka: dovolací súd napadnuté rozhodnutie z tohto aspektu neposudzoval), nejde o dôvod, ktorý by zakladal prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O. s. p.

Obdobne tieto závery platia i pre nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Žalobca v dovolaní namietal, že napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) v otázke existencie naliehavého právneho záujmu, ktorý vyžaduje § 80 písm. c/ O. s. p.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie veci je síce prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia. I keby teda tvrdenie žalobcu bolo opodstatnené (dovolací súd sa ním z tohto aspektu nezaoberal), ním uvádzané skutočnosti by mali za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladali by ale prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O. s. p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti dovolania uvedené v ustanovení § 237 O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa dovolací súd nezaoberal otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p.). Dovolací súd však žalovanému nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na uloženie tejto povinnosti (§ 151 ods. 1 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. januára 2010

JUDr. Jana Bajánková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Hrčková Marta